

de schaarse gegevens over August Claes bijeengebracht in een bescheiden boekje. Op basis van het strafdossier reconstrueert Verstraete de oorlogsjaren en de gebeurtenissen tijdens het proces. Mogelijk had het opsluitingsdossier, dat de auteur niet heeft geraadpleegd, nog wat meer gegevens opgeleverd. Heel veel kan Verstraete de lezer niet meedelen. Claes lijkt apolitiek te zijn geweest. Voor de oorlog wilde hij liefst van al beroeps-militair worden maar hij werd afgewezen wegens te jong. Door zijn dienstname bij de Waffen-SS kon hij alsnog de wapens dragen.

[Bruno De Wever]

Pieter Jan Verstraete, *August Claes. Symbool van de Oostfrontgemeenschap*, Kortrijk, Verstraete, 2007, 48 pp., ill., ISBN 978-90-803018-87 (Oostfrontreeks, nr. 3) | August Claes (°1922) had het ongeluk om in de weken voor de geallieerde bevrijding in België te verblijven en te deserteren uit de Waffen-SS, waar hij sedert april 1941 deel van uit maakte. Hij gaf zichzelf aan en werd reeds op 16 november door de krijgsraad van Antwerpen ter dood veroordeeld. De straf werd in beroep bevestigd en op 14 juli 1945 werd het vonnis voltrokken in een van de Antwerpse forten. Daarmee was August Claes een van de twintig wapendragers die uitsluitend voor wapendracht (artikel 113) werden geëxecuteerd. Zijn wapenbroeders die de hele oorlog uitvochten en daardoor pas medio 1945 of later voor de rechter verschenen, kregen ook zware straffen, maar werden niet meer geëxecuteerd. Ze stonden doorgaans na vijfjaar cel weer op vrije voeten.

Na de oorlog werd Claes voor zijn medestanders een symbool van een onmenselijke Belgische repressie, zij het dat hij veel minder bekendheid genoot dan Stefaan Laureys. Zijn zuster Godelieve (1914-1975) die lid was van de Vlaamse Militanten Orde en Were Di liet hem herbegraven op het Antwerpse Schoonselhof. Pieter Jan Verstraete, de onvermoeibare geschiedschrijver van zwart Vlaanderen, heeft